

ΑΝΤΡΕΗ ΝΤΕΜΕΝΤΙΕΦ: ΕΝΑΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗ
ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Πάνε σχεδόν ~~είκοσι~~ είκοσι χρόνια απο τότε που ο Αντρέη Ντεμέντιεφ πρωτο επισκέφτηκε το νησί μας. Ήταν εκείνα τα γλυκά χρόνια τής δεκαετίας του εξήντα, τής δεκαετίας τής " γένεσης" για τη νεαρή μας δημοκρατία. Μαζί με την Κύπρο ανακαλύπταμε κι εμείς τήν ταυτότητα μας, προσπαθούσαμε να προσδιορίσουμε και να κατευθύνουμε την πορεία μας. Και τώρα που κάνουμε αυτή τήν ανασκόπηση, διαπιστώνουμε με πίκρα πόσο λαμπερή και χαρούμενη θα μπορούσε να είναι αυτή η πορεία για τον λαό μας, αν έλειπαν οι ξένοι δάκτυλοι που επιβουλεύτηκαν την ίδια τήν ύπαρξη του μικρού μας κράτους. Μέσα , λοιπόν σ' εκείνη τήν ατμόσφαιρα, του νεανικού ενθουσιασμού μάς είχε επισκεφτεί ο Αντρέη ~~ΑΧΧ~~ Ντεμέντιεφ, νεαρό ανερχόμενο αστέρι τής σοβιετικής ποίησης τότε, κατω απο τήν τρυφερή προστασία του Μπορίς Πολεβόη, ~~ο~~ που τον είχε στείλει ο ίδιος στην ^Αύπρο.

- Ο Αντρέη πρέπει να γνωρίσει την Κύπρο και η Κύπρος πρέπει να γνωρίσει τον Αντρεη, είχε πεί τότε ο μεγάλος Πολεβόη, που είχε ^{επισκεφτεί} ήδη ~~χρησιμοποιήσει~~ δύο φορές το νησί μας και είχε ρεθεί αθεράπευτα μαζί του.

Στην αίθουσα του κυπροσοβιετικού συνδέσμου που φιλοξένησε τήν ομάδα τών σοβιετικών συγγραφέων , μαζί και τον Αντρέη, είχε μαζευτεί όλη η καλλιτεχνική Λευκωσία. Οι ποιητές , οι συγγραφείς μας, διψούσαν να μάθουν κάτι για τη σοβιετική λογοτεχνία, διψούσαν να ~~β~~ συναντιώνται και να συζητούν για προβλήματα τής τέχνης. Αφού έγιναν ~~ο~~ οι λόγοι και οι χαιρετισμοί, κάποια στιγμή σηκώθηκε ο Αντρέη Ντεμέντιεφ να απαγγείλει ένα ποίημα του. Και τότε καταλαβαμε όλοι ~~ο~~ γιατί η ποίηση έχει ένα τόσο μεγάλο ρόλο στη ζωή του σοβιετικού ανθρώπου, γιατί ~~ο~~ τα βιβλία ποίησης που βγαίνουν σε εκατομμύρια αντίτυπα, εξαντλούνται απο τις πρώτες μέρες ~~π~~ τή1 κυκλοφορίας τους: Απο τη μιά στιγμή στην άλλη εκείνο το νεαρό παιδί, το δειλό, το αμίλητο, με τα ~~ο~~ γαλάζια φοβισμένα μάτια, μεταμορφώθηκε σ' ένα παθιασμένο επαναστάτη, με βροντερή φωνή κι ανάστημα γίγαντα (αλήθεια ~~π~~ ότε ορθώθηκε έτσι εκείνο το λιγνό κορμί). Όλοι μείναμε βουβοί. Ήταν ένα μάθημα , πως δέν αρκεί μονάχα να ~~ο~~ φτιάχνεις καλή ποίηση, ~~π~~ μα πώς πρέπει να ξέρεις να την απαγγέλεις κι όλας, να την μεταδίδεις στο κοινό σου. Και πώς δέν οφείλει να βασανίζεται ο ποιητής να τελιοποιήσει τον στίχο του ~~ο~~ κλαδεύοντας και ξανακλαδεύοντας τον κινύστερα να τον ~~ο~~ κλείνει σ' ένα συρτάρι (η σε' ένα βιβλίο) ~~ο~~

ξεχνώντας τον σιγά σιγά κι ο ίδιος. Μα πώς η ποιηση πρέπει να είναι φωμί και νερό κι οξυγόνο για τον δημιουργό της, να ναι κομμάτι απο το ορμί του, κι αίμα απο το ~~π~~ αίμα του. Κι όχι μονάχα η δική του η ποιηση, μα ολόκληρη η ποιηση του λαου του να περνά απο ποτάμι σε ποτάμι κι απο ρυάκι σε ρυάκι φτάνοντας ως αυτόν και συνεχίζοντας στις γενιές που θάρθουν. Κι όταν αυτή η ποιηση είναι κτήμα όλου του λαού, έ τότε είναι η απολυτη ευτυχία για τον ποιητή, για τους ποιητές.

Αυτές τics σκέψεις κάναμε τότε, ακούοντας τον Αντρέη να απαγγέλλει την "μπολάντα στη μητέρα". Αυτές τics σκέψεις κάναμε αργότερα στη Μόσχα όταν είχαμε την μεγάλη τύχη ν' ακούσουμε ν' απαγγέλλει στιχους του ο Αντρέη ~~π~~ Βοζνσεένσκη η Μπέλλα Αχματούλινα, ο Εβγκένη Γεφτουσιένκο. ~~π~~ Κι οι χιλιάδες του λαού, κυρίως νέοι, που παρακαλούσαν για ένα εισιτήριο, για ν' ακούσουν για δυό ώρες ποιηση...

Να, λοιπόν και πάλι ανάμεσα μας, ο Αντρέη Ντεμέντιεφ. Αξουμε λίγα μονάχα για αυτό τον σεμνό ποιητή που η ποιότητα του τον ανέβασε στα ψηλότερα σκαλοπάτια της δόξας ~~π~~ Σήμερα στη Σοβιετική Ένωση αρνει να πείς Αντρέη Ντεμέντιεφ, κι όλοι τον ζέρουν. Πρώτα απ' όλα είναι διευθυντής του μεγαλύτερου σοβιετικού λογοτεχνικού περιοδικού ~~π~~ του " Γιούνοςτ" που κυκλοφορεί σε δέκα εκατομύρια αντί τυπα και γίνεται ανάπραστο. Διαδέχτηκε επάξια τον πν'υματικό του πατέρα τον μπορίς Πολεβόη, μια και ο ίδιος τον είχε επιλέξει, όσο ζούσε ακόμα και τον είχα κάνει αρχισυντάκτητου. Το να δημοσιεύσει ένας συγγραφέας στο Γιουνοςτ θα πεί πώς έχει καθιερωθεί. Είναι κάτι σαν σήμα κατατεθέν της ποιότητας. Απο τics σελίδες του πέφασαν και περνούν οι μεγαλύτεροι λογοτέχνες και καλλιτέχνες της Σοβιετικής Ένωσης. Ακόμα, ο Ντεμέντιεφ είναι γραμματέας της Ένωσης Σοβιετικών Συγγραφέων και προεδρος, μαζί με τον κΣ Εργκέη Μιχαλιώφ της Επιτροπής της Ένωσης Συγγραφέων που ασχολείται με τα παιδιά. Παράλληλα, ο Αντρέη παρουσιζει στην τηλεόραση μια πολύ δημοφιλή εκπομπή για την νεολαία. Και μόλις πρόσφατα τιμήθηκε με το κρατικό βραβείο ποιησης, τη μεγαλύτερη τιμή της σοβιετικής ένωσης.

Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον αν ακούγαμε τον Αντρέη Ντεμέντιεφ να μάς μιλά για το πώς βλέπει το νησί μας ύστερα απο τοςα χρόνια. Πως βλέπει την Αφροδίτη με φαλιδισμένα τα μπράτσα της, την Κερύνεια, ην α Αμόχωστο, την Μόρφου, την Γιαλούσα. Γιατι θυμόμαστε ακόμα εκείν το υπέροχο ποιημα

ποθ είχε γράψει τότε με τον τίτλο Αφροδίτη. Και γιατί, παρ'όλα αυτά πολύ θα θέλαμε να φούμε τη συνέχεια εκείνου του ποιήματος με τη σημερινή δραματική πραγματικότητα, να αιωρείται γύρω απο την τεμαχισμένη Αφροδίτη, την βιασμένη Αφροδίτη, όπως είπε τόσο εύστοχα ο Εβγκένη Γεφτουσιένκο.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη απο τη φιλοξενούμενη μας, υπέροχη ποιήτρια